

ใบงานกลุ่ม เรื่อง อ่านวิเคราะห์ วิจารณ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรคนำมาใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาที่ ๓

ครูคือใครใครคือครู		บทวิเคราะห์ วิจารณ์
เขียนโดย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์		สาระสำคัญ
ใครคือครูครูคือใครในวันนี้		
ไออยู่ที่ปริญญามหาศาล		
ไออยู่ที่เรียกว่าครูอาจารย์		ศิลปะการประพันธ์
ครูคือผู้ชี้นำทางความคิด		
ให้รู้ทุกซั้วยากรู้ปากเพียร		
ครูคือผู้ยกระดับวิญญาณมนุษย์		คุณค่าจากบทประพันธ์
ครูคือผู้สั่งสมอุดมการณ์		
ครูจึงเป็นนักสร้างผู้ใหญ่ยิ่ง		
สร้างคนให้ได้เป็นตัวของตัวเอง		ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อบทประพันธ์
ขอมอบเพลงนี้มาบูชาครู		

ใบงานกลุ่ม เรื่อง อ่านวิเคราะห์ วิจารณ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรคานำมาใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาที่ ๓

พอใจให้สุข		บทวิเคราะห์ วิจารณ์
เขียนโดย ศาสตราจารย์กิตติคุณฐะปะนีย์ นาครทรรพ		สาระสำคัญ
แม่มีได้เป็นดอกกุหลาบหอม		
ก็งยอมเป็นเพียงลดขาว		
แม่มีได้เป็นจันทร์อันสกา		ศิลปะการประพันธ์
จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา		
แม่มีได้เป็นหงส์ทะนงศักดิ์		
ก็จงรักเป็นโนรีที่หรรษา		
แม่มีได้เป็นน้ำแม่คงคา		คุณค่าจากบทประพันธ์
จงเป็นธาราใสที่ไหลเย็น		
แม่มีได้เป็นมหาหิมาลัย		
จงพอใจจอมพลอกที่แลเห็น		
แม่มีได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ		
ก็จงเป็นวันแรมที่แจ่มจาง		
แม่มีได้เป็นต้นสนระหง		ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อบทประพันธ์
จงเป็นพงอ้อสะบัดไม้ขัดขวาง		
แม่มีได้เป็นนุชสุดสะอาก		
จงเป็นนางที่มีไขไรรักความดี		
อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด		
กำเนิดชาติดีทรมตามวิถี		
ถือสันโดษบำเพ็ญให้เด่นดี		
ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ		

ใบงานกลุ่ม เรื่อง อ่านวิเคราะห์ วิจารณ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรค่านำมาใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาที่ ๓

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน		บทวิเคราะห์ วิจารณ์
เขียนโดย เพิ่ม สวัสดิ์วรรณกิจ		สาระสำคัญ
เราเกิดมาทั้งที่ชีวิตชีวิตหนึ่ง		
อย่าหมายพึ่งผู้ใดให้เขาหยัน		
ควรคะนึ่งพึ่งตนทนกัดฟัน	คิดบากบั่นตั้งหน้ามานะนำ	ศิลปะการประพันธ์
กลกิจพาณิชยการงาน	อย่าหยาบเหี้ยมดพาลหาว่างานต่ำ	
หรือจะขอวิชาอุตสาหกรรม	เชิญเลือกทำตามถนัดอย่าผลัดวัน	คุณค่าจากบทประพันธ์
เอาดวงใจเป็นทุนหนุนนำหน้า	เอาปัญญาเป็นแรงมุ่งแข่งขัน	
เอาความเพียรเป็นยานประสานกัน	ผลจะบรรลुสู่ประตูล้ำ	
เงินและทองกองใหญ่อยู่ประตูล้ำ	คอยเปิดอ้ารับไม่ขับไล่	ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อบทประพันธ์
ทรัพย์ในดินสินในน้ำออกคล้ำไป	แหลมทองไทยพร้อมจะช่วยอำนวย	

เธอเจ้าสาวใบตองในร่องสวน
เคยชวนวลมาพื่อห่อข้าวขาว
จะออกทุ่งออกทางทุกครั้งคราว
ต้องห่อข้าวห่อของแล้วท่องไป
จึงยามหิวแกะห่อก็ข้าวหอม
ถึงกลางแดดแผดดมก็หอมได้
ละคำเคยอ้มหอมถึงหัวใจ
หอมแต่น้อยคุ้มใหญ่หอมไม่จาง

รักเจ้าสาวใบตองในร่องสวน
เคยหวนวลนั้กหนามาจำห่าง
กระแสดมโหมยุคทั้งรุกบาง
จนเร็ดทิศแรมทางอยู่ร้างโรย
อยู่ร้างโรยโดยทางของยุคใหม่
อยู่เหน็บหนาวกับสมัยซึ่งให้โหย
อยู่รวดร้าวกับรักกระอักโอย
ดั้นและด้นจ้านนโดยสถานเดียว

พบเจ้าสาวพลาสติกกระริกระรี่
หว่างวิถีทางแยกปloomแปลกเปลี่ยว
มากแต่ยืมยั่วใจให้ลดเลี้ยว
หลอกให้ลืมนวลเขียวเคยเคียงครอง

โธ่เจ้าสาวใบตองในร่องสวน
ยุคฉะนี้เขี้ยวवलคงด่วนหมอง
ยินแต่เพลงพลาสติกกระริกร้อง
หรือสิ้นเพลงใบตองเสียแล้วเอย

ไพรวรินทร์ ขาวงาม.(๒๕๓๘).**ม้าก้านกล้วย** . กรุงเทพฯ : บริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)